

Understanding Terms: What We Can't Eat

Impure Animals — בהמה טמאה

VAYYIQR / LEVITICUS 10

And the LORD spoke to Moshe and to Aharon, saying to them, Speak to the children of Yisra'el, saying, These are the beasts which you shall eat among all the beasts that are on the earth. Whatever parts the hoof, and is clovenfooted, and chews the cud, among the beasts, that shall you eat. Nevertheless these shall you not eat of them that chew the cud, or of them that divide the hoof: the camel, because he chews the cud, but does not part the hoof: he is unclean to you. And the coney, because he chews the cud, but does not part the hoof; he is unclean to you. And the hare, because he chews the cud, but does not part the hoof; he is unclean to you. And the swine, though he divide the hoof, and be clovenfooted, yet he chews not the cud; he is unclean to you. Of their flesh shall you not eat, and their carcass shall you not touch; they are unclean to you.

ויקרא י

11 וַיִּדְבֶּר יְהוָה אֶל-מֹשֶׁה וְאֶל-אַהֲרֹן לֵאמֹר אֱלֹהִים: דַּבְּרוּ אֶל-
 12 בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לֵאמֹר זֹאת הַחַיָּה אֲשֶׁר תֹּאכְלוּ מִכָּל-הַבְּהֵמָה
 13 אֲשֶׁר עַל-הָאָרֶץ: כָּל מִפְרֶסֶת פְּרָסָה וְשִׁסְעַת שִׁסְעַת פְּרָסַת
 14 מַעֲלַת גֵּרָה בַּבְּהֵמָה אֹתָהּ תֹאכְלוּ: אֲךָ אֶת-זֶה לֹא תֹאכְלוּ
 15 מִמַּעֲלֵי הַגֵּרָה וּמִמְפָּרְסֵי הַפְּרָסָה אֶת-הַגֹּמֵל כִּי-מַעֲלֵה גֵרָה
 16 הוּא וּפְרָסָה אֵינָנּוּ מִפָּרִים טָמֵא הוּא לָכֶם: וְאֶת-הַשֶּׁפֶן כִּי-
 17 מַעֲלֵה גֵרָה הוּא וּפְרָסָה לֹא יִפְרִים טָמֵא הוּא לָכֶם: וְאֶת-
 18 הָאֲרֻנְבֹת כִּי-מַעֲלַת גֵּרָה הוּא וּפְרָסָה לֹא הִפְרִיסָה טָמֵאָה
 19 הוּא לָכֶם: וְאֶת-הַחֲזוּר כִּי-מִפָּרִים פְּרָסָה הוּא וְשִׁסְעַת שִׁסְעַת
 20 פְּרָסָה וְהוּא גֵרָה לֹא-יִגֵּד טָמֵא הוּא לָכֶם: מִבְּשָׂרָם לֹא
 תֹאכְלוּ וּבִנְבֻלָתָם לֹא תִגְעוּ טָמֵאִים הֵם לָכֶם:

Kosher Animals — בהמה וחייה

ק ד ו ש ה , הלכות מאכלות אסורות פ"א

ח אין לך בכל-בהמה וחייה שבעולם שמותר באכילה חוץ מעשרת המינים^ה המנויין בתורה^ה. שלשה מיני בהמה והם: שור, שה ועז; ושבעה מיני חיה: איל, וצבי, ונחמור, ואקו, ודישן, ותאו, ונמר (דברים י, ח). הם ומיניהן, כגון: שור הבר והמריא^ה שהם ממין השור^ה. וכל-העשרה מינין ומיניהם מעלה גרה ומפריס פרסה. לפיכך מי שהוא מכירם אינו צריך לבדוק לא בפיה^ה ולא ברגליו^ה.

ט אף-על-פי שכלם מותרין באכילה צריכין אנו להבדיל בין בהמה טהורה וחייה טהורה: שהחיה חלבה מותר^ה ודמה טעון כסויה^ה, ובהמה הטהורה^ה חלבה בכרת^ה ואין דמה טעון כסויה^ה.

Human Flesh - בשר אדם

ק ד ו ש ה , הלכות מאכלות אסורות פ"ב

ג האדם אף-על-פי שנאמר בו: ויהי האדם לנפש חיה טו (בראשית ב, ו) אינו מכלל^ה מיני חיה בעלת פרסה^ה, לפיכך^ה אינו בלא-תעשה^ה והאוכל מבשר האדם או מחלבו בין מן-החי בין מן-המת - אינו לוקה^ה; אבל אסור הוא בעשה, שהרי מנה הכתוב שבעת מיני חיה ואמר בהם: זאת החיה אשר תאכלו כב (ויקרא א, ב). הא כל שהוא חוץ מהן^ה לא תאכלו - ולא הבא מכלל עשה^ה.

Dying Animal - טריפה

ו האוכל כזית מבשר בהמה או חיה או עוף טהורים - שנטרפו - לוקה, שנאמר: ובשר בשדה טרפה לא תאכלו לכלב תשלכון אתו (שמות כב, ל). טרפה האמורה בתורה - זו שטרפה אותה^ה כזית היער, כגון: ארי ונמר וכיוצא בהן^ה. וכן עוף שטרף אותו עוף הדורס, כגון גץ וכיוצא בו. ואין אתה יכול לומר שטרפה אותה והמיתה אותה - שאם מתה הרי היא נבלה, ומה לי מתה מתמת עצמה או הנה בסוף והמיתה או שברה ארי והמיתה^ה? א^ה אינו מדבר אלא בשנטרפה ולא מתה.
 ז אם הטרפה שלא מתה אסורה, כול אם בא זאב ונרר הגדי ברגלו^ה או בזנבו או באזנו ורדף אדם והצילו מפיו יהיה אסור, שהרי נטרף - תלמוד לומר: ובשר בשדה טרפה וגו' לכלב תשלכון אתו^ה עד שייעשה אותה בשר הראוי^ה לכלב. הא למדת: שהטרפה האמורה בתורה היא: שטרפה אותה חית היער ושברה אותה ונטתה למות ועדין לא מתה, אף-על-פי שקדם ושחטה קדם שמתה - הרי זו אסורה משום טרפה, הואיל ואי אפשר שתחיה ממכה זו הנבאה עליה.

Dead Animals - נבילה

פֶּרֶק רְבִיעִי

א האוכל כזית מבשר בהמה שמתה או חיה שמתה או עוף שמת - לוקה, שנאמר: לא תאכלו כל-נבלה (דברים י, כא) וכל שלא נשחטה כראוי - הרי זו מתה^ה. ובהלכות השחיטה^ה יתבאר השחיטה שהיא כראוי^ה ושאינה כראוי.

ב אין אסור משום נבלה אלא מינים טהורים: בלבד, מפני שהם ראויין לשחיטה^ה; ואם נשחטו שחיטה כשרה - יהיו מותרין באכילה. אבל מינין טמאין שאין שחיטה מועלת בהן, בין שנשחטה כראוי בין שמתה כדרכה, בין שחטף בשר מן-החי ממנה ואכלו - אינו לוקה משום נבלה וטרפה^ה, אלא משום אוכל בשר טמאה.

Non-Jewish Milk and Cheese - חלב וגבינת עכו"ם

יג ומפני זה יתן הדין, שכל-חלב הנמצא ביד גוי - אסור, שמא ערב בו חלב בהמה טמאה; וגבינת הגוים מתרת, שאין חלב בהמה טמאה מתגבן בו. אבל בימי חכמי משנה גזרו על גבינת הגוים ואסרום, מפני שמעמידין אותה בעור קיבה של שחיתותם שהיא נבלה בו. ואם תאמר: והלא עור הקבה דבר קטן הוא עד מאד בחלב שעמד בו, ולמה לא יבטל במעוטו? מפני שהוא המעמיד הגבינה, והואיל ודבר האסור הוא שהעמיד - הרי הכל אסור, כמו שיתבאר בו.

יד גבינה שמעמידין אותה הגוים בעשבים או במי פרות, כגון שרף התאנים והרי הם נכרין בגבינה, הורו מקצת הגאונים שהיא אסורה, שפבר גזרו בו על כל-גבינת הגוים בין שהעמידוה בדבר אסור בין שהעמידוה בדבר המת, גזרה: משום שמעמידין אותה בדבר האסור.

טו האוכל גבינת הגוים או חלב שחלבו גוי ואין ישראל רואהו בו - מכין אותו מכת מרדות. החמאה של גוים - מקצת הגאונים התירוה, שהרי לא גזרו על החמאה וחלב הטמאה אינו עומד בו. ומקצת הגאונים אסרוה, מפני צחצוחי חלב שישאר בה.

Live Animals - אבר מן החי

פרק חמישי

א מפי השמועה למדנו: שזה שצאמר בחזרה: [ולא-תאכל הנפש עם-הבשר (דברים יב, כג) לאסור אבר שנחתך מן-החי, ועל אבר מן-החי הוא אומר לנת: אף-בשר הנפשו דמו לא תאכלוה (בראשית ט, ד), ואסור אבר מן-החי נוהג בבהמה חיה ועוף בטהורים, אבל לא בטמאים.

The Sciatic Nerve - גיד הנשה

פרק שמיני

א גיד הנשה נוהג בבהמה וחייה הטהורין, ואפלו בנבלות וטרפות שלהן, ונוהג בשלילי ובמקדשין בין קדשים הנאכלים בין קדשים שאינם נאכלין, ונוהג בפרך של ימין ובפרך של שמאל. ואין אסור מן-התורה אלא שעל כף הירך בלבד, שצאמר: אשר על-כף הירך (בראשית לב, יג)

שרץ - Crawling Animals

י האוכל פנית משרץ הארץ - לוקה בו, שצאמר: וכל-השרץ השרץ על-הארץ שקץ הוא לא יאכל (ויקרא טז, טא), ואי-זהו שרץ הארץ? כגון: נחשים ונעקבים וחפושית ונדל וכו' וצא בהם.

ז ושמנה שרצים האמורים בתורה יא שהם: החלד והעכבר והצב והאנקה והכח והלטאה והחמט והתנשמת, האוכל מבשרם כעדשה - לוקה, שעור אכילתם כשעור טמאתם וכלם מצטרפין זה עם זה כעדשה יי.

Bugs and Such - שרץ הים

יב האוכל פנית משרץ הים - לוקה מן-התורה, שצאמר: אל-תשקצו את-נפשתיכם בכל-השרץ השרץ (על הארץ) ולא תטמאו בהם (טז, טז) הרי כלל בלאו זה שרץ הארץ ושרץ העוף ושרץ הים. אי זהו שרץ הים? אלו הבריות הקטנות כמו התולעים והעלוקה שבמים והבריות הגדולות ביותר שהן חיות הים, כללו של דבר: כל שאינו בצורת הדגים לא דג טמא ולא דג טהור, כגון: כלב הים והדולפן והצפרדע וכו' וצא בהן.

יג אלו המינין שנבראין באשפות ובגופי הנבלות, כגון: רמה ותולעה וכו' וצא בהן שאינן נבראין מזכר ונקבה אלא מן-הגללים שהסריחו וכו' וצא בהם- הם הנקראין: רומש על הארץ, והאוכל מהם פנית - לוקה, שצאמר: ולא תטמאו את-נפשתיכם בכל-השרץ הרמש על-הארץ (טז, טז) ואף-על-פי שאין פריין ורביין, אבל השרץ השורץ על הארץ הוא שפירה ורבה מזכר ונקבה.

כא זה שאמרנו בפרק זה ע"ה "האוכל פנית" כשאכל פנית מבריה גדולה או שצרך מעט מבריה זו ומעט מבריה זו שבמינה ע"ה עד שיאכל פנית; אבל האוכל בריה טמאה בפני עצמה כלה - הרי זה לוקה מן-התורה ע"ה, ואפלו היתה פחותה מן-התרתל ע"ה, בין שאכלה מתה ע"ה בין שאכלה חיה ואפלו סרחה הבריה ע"ה ונשתנית צורתה ע"ה, הואיל ואכלה כלה - לוקה.

כב נמלה שחסרה אפלו אחת מרגליה - אינו לוקה עליה ע"ה אלא בכזית, לפיכך ע"ה האוכל זבוב שלם או יתוש שלם בין חי ובין מת - לוקה משום שרץ העוף.

חלב - Prohibited Fats

פרק שביעי

א האוכל פנית חלב במזיד - חייב כרת; בשוגג - מביא חטאת קבועה.

Milk and Meat - בשר בחלב

פָּרֵק תְּשִׁיעִי

א בְּשֵׂר בַחֲלֵב – אָסוּר לְבַשְׁלוֹ וְאָסוּר לְאָכְלוֹ מִן־הַתּוֹרָה וְאָסוּר בַּהֲנָאָה * וְקוֹבְרִין אוֹתוֹ * , וְאָפְרוּ אָסוּר כְּאֶפֶר כָּל־הַנִּקְבְּרִין. וּמִי שִׁיבֶשֶׁל מִשְׁנֵיהֶם כְּנֹזֶת כְּאֶחָד * – לֹקֵה הוּא, שְׁנֹאמֵר: לֹא־תִבְשַׁל גְּדֵי בַחֲלֵב אִמּוֹ (שְׁמוֹת כג, יט). וְכֵן הָאֹכֵל וְכֹנֵת מִשְׁנֵיהֶם מִהַבֶּשֶׂר וְהַחֲלֵב שֶׁנִּתְּבַשְׁלוּ כְּאֶחָד * – לֹקֵה וְאֶף־עַל־פִּי שֶׁלֹא בִשַׁל הוּא. **ב** לֹא שֶׁתֵּק הַכְּתוּב * מִלְּאֲסֵר הָאֲכִילָה אֲלֵא מִפְּנֵי שְׁאֲסֵר הַבְּשׂוּל, כְּלוּמֵר: וְאִפְלוּ בְשׂוּלוֹ אָסוּר וְאִין צָרִיךְ לוֹמֵר אֲכִילָתוֹ, כְּמוֹ שֶׁשֶׁתֵּק מִלְּאֲסֵר הַבַּת מֵאֲחֵר שְׁאֲסֵר בַּת הַבַּת. **ג** אִין אָסוּר מִן־הַתּוֹרָה אֲלֵא בְשֵׂר בַּהֲמָה טְהוֹרָה בַּחֲלֵב בַּהֲמָה טְהוֹרָה, שְׁנֹאמֵר: "לֹא־תִבְשַׁל גְּדֵי בַחֲלֵב אִמּוֹ". וְגַדִּי הוּא כּוֹלֵל * יְלֵד הַשּׁוֹר, יְלֵד הַשֶּׁה, וְלֵד הָעֵז עַד שִׁפְרוֹט וְיֹאמֵר "גְּדֵי עֲזִים". וְלֹא נֹאמֵר "גְּדֵי בַחֲלֵב אִמּוֹ" אֲלֵא שֶׁדָּבַר הַכְּתוּב בַּהֲמָה. אֲבָל בְּשֵׂר בַּהֲמָה טְהוֹרָה * (שֶׁבִשְׁלוֹ) * בַּחֲלֵב בַּהֲמָה טְמֵאָה, אוֹ בְּשֵׂר בַּהֲמָה טְמֵאָה (שֶׁבִשְׁלוֹ) * בַּחֲלֵב בַּהֲמָה טְהוֹרָה – מֵתֵר לְבַשֵּׁל וּמִתְּרַת בַּהֲנָה וְאִין חִיבִין עַל אֲכִילָתוֹ מִשּׁוּם בְּשֵׂר בַּחֲלֵב *.

Blood - דָּם

פָּרֵק שִׁשִּׁי

א הָאוֹכֵל כְּנוֹת מִן־הַדָּם * בְּמוֹיֵד – חֵיב כְּרַת *; בְּשׁוּגַג – מִבֵּיא חֲטָאת קְבוּעָה, וְדָבַר מְפֹרָשׁ בַּתּוֹרָה שְׁאִינוֹ חֵיב אֲלֵא עַל כָּל־דָּם בַּהֲמָה חַיָּה וְעוֹף בְּלֶבֶד * בֵּין טְמֵאִין * בֵּין טְהוֹרִין, שְׁנֹאמֵר: וְכָל־דָּם לֹא תֹאכְלוּ כָּל מוֹשְׁבֵיכֶם לְעוֹף וְלַבְּהֵמָה (ויקרא יז, כו). וְחַיָּה בְּכֹלל בַּהֲמָה * , שְׁנֹאמֵר: וְאֵת הַבְּהֵמָה אֲשֶׁר תֹּאכְלוּ שׁוֹר וְגֹ' אֵיל וְצִבִי וְגֹ' (ויקרא יז, כח). אֲבָל דָּם דְּגִים וְחַגְבִּים וְשִׁקְצִים וְרַמְשִׁים וְדָם הָאָדָם * – אִין חֵיבִין עֲלֵיוֹ מִשּׁוּם דָּם. לְפִיכֵךְ דָּם דְּגִים וְחַגְבִּים טְהוֹרִים * מֵתֵר לְאָכְלוֹ; וְאִפְלוּ כְּנוֹסוּ בְּכָלִי יִשְׁתַּהוּ – מֵתֵר * . וְדָם חַגְבִּים וְדְגִים טְמֵאִים – אָסוּר מִשּׁוּם שֶׁהוּא תְּמִצִּית גּוֹפֵם כַּחֲלֵב בַּהֲמָה טְמֵאָה * , וְדָם שִׁקְצִים כְּבִשְׂרָם, כְּמוֹ שֶׁבְּאֲרָנוּ * . **ב** דָּם הָאָדָם אָסוּר מִדְּבַרֵי סוֹפְרִים אִם פִּרְשֵׁי * , וּמִכֵּין עֲלֵיו מַכַּת מְרֹדוֹת * ; אֲבָל דָּם הַשֵּׁנִים * בּוֹלְעוֹ וְאִינוֹ נִמְנָע. הָרִי שֶׁנֶּשֶׂךְ בַּפֶּת וּמִצָּא עֲלֶיהָ דָּם – גּוֹרֵר אֶת־הַדָּם וְאֲחֵר כִּף אוֹכֵל, שֶׁהָרִי פִּרְשֵׁי * .

Produce Prohibitions: חֲדָשׁ, כִּלְאֵי הַכֶּרֶם, טָבֵל, עֲרֵלָה

פָּרֵק עֶשְׂרִי

א כָּל־אֶסְרוּיִן שְׁאֲמָרְנוּ * – הֵם בְּמִינֵי נֶפֶשׁ חַיָּה * ; וְיֵשׁ אֶסְרוּיִן אֲחֵרִים שֶׁל תּוֹרָה בְּזֵרַע הָאָרֶץ וְהֵם: הַחֲדָשׁ, וְכִלְאֵי הַכֶּרֶם וְהַטָּבֵל וְהָעֲרֵלָה * . **ב** הַחֲדָשׁ כִּיצַד? כָּל־אֶחָד מִחֲמֵשֶׁה מִינֵי תְבוּאָה בְּלֶבֶד * – אָסוּר לְאָכּוֹל מִהַחֲדָשׁ שֶׁלֹּ קֵדָם שִׁיקְרַב הָעֵמֶר בְּטִ"ו בְּנִיסָן, שְׁנֹאמֵר: וְלַחֵם וְקִלְי וְכֶרֶם לֹא תֹאכְלוּ * (ויקרא כג, יד) וְכָל־הָאוֹכֵל כְּנוֹת חֲדָשׁוֹ קֵדָם הַקָּרֵב הָעֵמֶר – לֹקֵה מִן־הַתּוֹרָה בְּכָל־מְקוֹם * ; וּבְכָל־זְמַן, בֵּין בְּאָרֶץ בֵּין בַּחוּצָה לְאָרֶץ * , בֵּין בְּפָנֵי הַבַּיִת * בֵּין שֶׁלֹא בְּפָנֵי הַבַּיִת. אֲלֵא שֶׁבְּזִמְנֵי שִׁישׁ מְקַדָּשׁ – מִשִּׁיקְרַב הָעֵמֶר הַתֵּר הַחֲדָשׁ בִּירוּשָׁלַיִם; וְהַמְקוֹמוֹת הַרְחוקִין מִתְּרִין אַחַר חֲצוֹת * , שְׁאִין בֵּית דִּין מִתְּעַצְלִין בּוֹ עַד אַחַר חֲצוֹת. וּבְזִמְנֵי שְׁאִין בֵּית הַמְּקַדָּשׁ – כָּל־הַיּוֹם כָּלוֹ אָסוּר מִן־הַתּוֹרָה * . וּבְזִמְנֵי הַזֶּה בְּמְקוֹמוֹת שְׁעוֹשִׂין שְׁנֵי יָמִים טוֹבִים – הַחֲדָשׁ אָסוּר כָּל־יּוֹם * י"ז בְּנִיסָן עַד־לְעֶרֶב * מִדְּבַרֵי סוֹפְרִים * . **ו** כָּלֵא הַכֶּרֶם כִּיצַד? מִיֵּן מִמִּינֵי תְבוּאָה אוֹ מִיֵּן יִרְקוֹת * ; שְׁנֹאמֵר עַם הַגֶּפֶן, בֵּין שְׁזַרַע יִשְׂרָאֵל, בֵּין שְׁזַרַע גּוֹי * , בֵּין שֶׁעָלוּ מֵאֲלֵיהֶם, בֵּין שֶׁנִּטְעַע הַגֶּפֶן בְּתוֹךְ הַיֵּרֶק * – שְׁנֵיהֶם אָסוּרִין בְּאֲכִילָה וּבַהֲנָה, שְׁנֹאמֵר: פֶּן־תִּקְדָּשׁ הַמְּלֵאָה הַזֶּרַע אֲשֶׁר תִּזְרַע וְתִבּוֹאֵת הַכֶּרֶם (ויקרא כג, ט) כְּלוּמֵר: פֶּן תִּתְרַחַק * וְתִאָסֵר שְׁנֵיהֶם. **ז** וְהָאוֹכֵל כְּנוֹת * מִכִּלְאֵי הַכֶּרֶם בֵּין מִן־הַיֵּרֶק בֵּין מִן־הָעֲנָבִים – לֹקֵה מִן־הַתּוֹרָה * , וְשְׁנֵיהֶם מִצְטַרְפִּין * זֶה עִם זֶה.

ח בְּמָה דְּבָרִים אֲמוּרִים? שְׁנֹאמֵר בְּאָרֶץ יִשְׂרָאֵל * ; אֲבָל בַּחוּצָה לְאָרֶץ – כִּלְאֵי הַכֶּרֶם מִדְּבַרֵי סוֹפְרִים * , וּבַהֲלֹכוֹת כִּלְאִים * ; יִתְבָּאֵר אִי־זֶה מִיֵּן אָסוּר בְּכִלְאֵי הַכֶּרֶם וְאִי־זֶה מִיֵּן אִינוֹ אָסוּר, וְהַיָּאֵךְ יָאָסוּר וּמִתֵּי יָאָסֵר, וְאִי־זֶה דְּבַר מְקַדָּשׁ * וְאִי זֶה אִינוֹ מְקַדָּשׁ. **ט** הָעֲרֵלָה כִּיצַד? כָּל־הַנוֹטֵעַ אֵילָן מֵאֲכָל, כָּל־פְּרוֹת שֶׁעוֹשֶׂה אוֹתוֹ אֵילָן שֶׁלֹשׁ שָׁנִים * מִשְׁנִטְעַע – הָרִי הֵם אָסוּרִין בְּאֲכִילָה וּבַהֲנָה * , שְׁנֹאמֵר: שְׁלֹשׁ שָׁנִים יִהְיֶה לָכֶם עֲרֵלִים לֹא יֵאָכֵל (ויקרא יט, כג) וְכָל־הָאוֹכֵל * מִהֵם כְּנוֹת * – לֹקֵה מִן־הַתּוֹרָה. **י** בְּמָה דְּבָרִים אֲמוּרִים? בְּנוֹטֵעַ בְּאָרֶץ יִשְׂרָאֵל, שְׁנֹאמֵר: [וְ]כִי־תִבּוֹאוּ אֶל־הָאָרֶץ * גּוֹ' (שם); אֲבָל אָסוּר עֲרֵלָה בַּחוּצָה לְאָרֶץ הַלְכָה לְמִשָּׁה מְסִינֵי * . שְׁנֹאמֵר הָעֲרֵלָה בַּחוּצָה לְאָרֶץ אָסוּרָה, וּסְפָקָה מֵתֵר * . וּבַהֲלֹכוֹת מְעַשֵּׂר שְׁנֵי יִתְבָּאֵר דְּבָרִים הָאֶסְרוּיִן מִשּׁוּם עֲרֵלָה וְדְבָרִים הַמְּתֵרִין. **יט** הַטָּבֵל כִּיצַד? כָּל־אֲכָל שֶׁהוּא חֵיב לְהַפְרִישׁ מִמֶּנּוּ תְרוּמָה וּמִעֲשָׂרוֹת, קֵדָם שִׁפְרִישׁ מִמֶּנּוּ נִקְרָא: טָבֵל וְאָסוּר לְאָכּוֹל מִמֶּנּוּ, שְׁנֹאמֵר: וְלֹא יִחַלְלוּ אֶת־קִדְשֵׁי בְנֵי יִשְׂרָאֵל אֶת אֲשֶׁר־יִרְיִמוּ לָיִי (שם כג, יט) כְּלוּמֵר: לֹא יִנְהַגוּ בָהֶם מִנְהַג חֲלִין וְעֵדוּן קְדוּשִׁים שֶׁעֲמִידִין לְהַתְרֵם לֹא הוֹרְמוּ. וְהָאוֹכֵל כְּנוֹת * מִן־הַטָּבֵל קֵדָם שִׁפְרִישׁ מִמֶּנּוּ תְרוּמָה גְדוּלָה וְתְרוּמַת מְעַשֵּׂר – חֵיב מִיָּתָה בִּידֵי שְׁמִים * , שְׁנֹאמֵר: וְלֹא יִחַלְלוּ * אֶת־קִדְשֵׁי בְנֵי יִשְׂרָאֵל וְגוֹ' וְהִשְׂיֵאוּ אוֹתָם עִין אֲשָׁמָה (שם, יט–כ). **כ**

Non-Jewish Food and Bread
פת עכו"ם ובישול עכו"ם

ט ויש שם דברים אחרים אסרו אותם חכמים, ואף-על-פי שאין לאסורם עקר מן-התורה, גורו עליהם כדי להתרחק מן-הגוים עד שלא יתערבו בהם ישראל ויבאו לידי חתנות. ואלו הם: אסרו לשמות עמם^י ואפלו במקום שאין לחוש לזיון נספ^י, ואסרו לאכול פתם^י או בשוליהם^י ואפלו במקום שאין לחוש לגעוליהם^י.

י כיצד? לא ישתה אדם במסכה של גוים, ואף-על-פי שהוא יין מבשל שאינו נאסר^י, או שהיה שותה מפליו לבדו; ואם היה רב המסכה ישראל – מתר^י. ואין שותין שכר שלהם שעושין מן-התמרים והתאנים וכיוצא בהם^י. ואינו אסור אלא במקום מכירתו, אבל אם הביא השכר לביתו ושתהו שם – מתר^י, שעקר הגזרה: שמא יסעוד אצלו^י.

יין נסך - Non-Jewish Wine

פרק אחד עשר

א יין שנתנסף לעבודה זרה^א – אסור בהנקה^ב, והשותה ממנו כל-שהוא: לוקה מן-התורה^י. וכן האוכל כל-שהוא מתקרבת^ה עבודה זרה מבשר או מפרות אפלו מים ומלח^ו – האוכל מהם כל-שהוא לוקה, שנאמר: אשר חלב ובחילו יאכלו ושתו יין נסיכם יקומו וגו' (דברים לב, לח).

ב יין שנתנסף לה פזבז שקרב לה, וכיון שאסור זה משום עבודה זרה הוא – אין לו שעור^י, שנאמר בעבודה זרה: ולא ידבק בידך מאומה מן-החפרם^ח (שם יג, יח).

ג יין הגוי שאין אנו יודעין אם נתנסף או לא נתנסף, והוא הנקרא: סתם-יין^ט – אסור בהנאה^י. כמו יין שנתנסף יא, ודבר זה מגזרות סופרים הוא^י. והשותה מסתם-יין רביעית^י – מכין אותו מכת מרדות.

ד וכל-יין שיגע בו הגוי יי – הרי זה אסור^י, שמא נסך אותו^י שמחשבת הגוי לעבודה זרה יי. הא למדת יי: שיין ישראל שנגע בו הגוי – דינו כסתם-יין שהוא אסור בהנקה.

ה גוי שנגע ביין שלא בכונה^י וכן תיגוק^ב גוי שנגע ביין – אסור בשתייה^כ ומתר בהנקה^כ. הלוקח עבדים מן-הגוי ומלו וטבלו מיד – אין מנסכין ויין שנגעו בו מתר בשתייה, ואף-על-פי שעדין לא נהגו בדתי ישראל ולא פסקה עבודה זרה מפיהם^י.

ו בני השפחות הגויות שגולדו ברשות ישראל ומלו ועדין לא טבלו כ^י – הגדולים אוסרין היין כשיגעו בו והקטנים אינם אוסרין^כ.

ז גר תושב, והוא: שקבל עליו שבע מצות, כמו שבארנו^י – יינו אסור בשתייה ומתר בהנקה^י. ומיחדין אצלו יין^כ ואין מפקידין אצלו יין^כ. וכן כל-גוי שאינו עובד עבודה זרה, כגון אלו

